

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Skatteministeren talte meget om løse påstande. Jeg synes, at jeg i debatten har forsøgt at være meget præcis.

Jeg vil spørge, om ministeren ikke vil bekræfte, at det er rigtigt, at hvis vi går til ligningslovens § 16 a, stk. 2, så havde ministeren oprindeligt – eller den, han bemyndigede dertil – en ret til at nedsætte skatten i forbindelse med nedskrivning af aktiekapital eller andelskapital uden for likvidation. Og er det ikke også rigtigt, at ved lov nr. 888 af 20. december 1989 blev denne myndighed lagt over til den regionale told- og skatteforvaltning og for Københavns og Frederiksberg Kommunerens vedkommende Skattedirektoratet? Og er det ikke rigtigt, at ministeren i begrundelsen sagde, at formålet var regelforenklning?

Og er det ikke også rigtigt, at vi ved lov nr. 59 af 7. februar 1990 – altså mindre end halvanden måned efter den forrige regel – ændrede reglen tilbage, så det i § 16 a, stk. 2, 1. punktum, er sådan, at den regionale told- og skatteforvaltning udgår, og i stedet for indsættes ministeren igen? Er det ikke sådan, at det er frem og tilbage, og det har ministeren begge gange begrundet med regelforenklning?

Er det ikke også rigtigt, at banker, pensionskasser osv. har indberettet obligations- og pantbrevsrenter i år? Og er det ikke rigtigt, at ministeren ikke har udnyttet de tal, som allerede ligger, fordi systemet ikke er udviklet?

Ministeren siger, at det er vigtigt at lave gennemarbejdede regelsæt. Men er det ikke sådan, at konkursreglerne blev gennemarbejdet i en særlig betænkning for mere end 2 år siden? Og er det ikke rigtigt, at vi endnu ikke i Folketingets Skatteudvalg har set ministerens ændringsforslag? Hvor lang tid skal ministeren da have til at gennemarbejde tingene? Skat ved konkurs og akkord er et meget betændt problem, fordi det giver en særlig mulighed for fuldstændigt at unddrage sig skat.

Jeg vil gerne vedrørende disse tre konkrete eksempler spørge ministeren: Har jeg ikke ret? Forholder det sig ikke sådan, som jeg siger?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Jens Thoft har ikke ret.

For det første har jeg for nylig her i Folketinget oplyst, at regeringen ved starten af den nye

folketingssamling fremsætter et lovforslag vedrørende den skattemæssige behandling ved konkurs og akkord.

For det andet nævnte hr. Jens Thoft spørgsmålet om forskellige indberetninger. Det er ikke korrekt, at disse indberetninger ikke nyttiggøres. Disse indberetninger nyttiggøres i vidt omfang, bl.a. i forbindelse med kontrolarbejdet.

Det, vi derimod har afstået fra, er at fortrykke disse indberetninger i visse situationer på den selvangivelse, skatteyderne modtager, fordi kvaliteten af indberetningerne ikke har været sådan, at vi har turdet anvende oplysningerne på den fortrykte selvangivelse.

For at kunne anvendes dér skal der nemlig være en rimelig grad af sikkerhed omkring de indberettede oplysninger. Vi ved – og det var måske det, man skulle have lært af i fortiden – at der altid går en periode, fra en ny indberetning iværksættes, og indtil kvaliteten af det indberettede har en sådan karakter, at det med sikkerhed kan anvendes og fortrykkes på selvangivelsen.

Jeg tror, vi må være enige om, at når skatteyderne modtager en selvangivelse, så skal der være tillid til, at de oplysninger, der trykkes på selvangivelsen, også er korrekte. Og hvis ikke vi er fuldstændig sikre på, at det er sådan, så er det bedre ikke at trykke dem på selvangivelsen. Men derfor har vi alligevel nytte af de oplysninger, der ligger i systemet. Og en dag er kvaliteten af disse indberetninger sådan, at de kan bruges på selvangivelsen.

Derfor må jeg afvise, at der er tale om spildte indberetninger.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil gerne argumentere imod ministerens bemærkninger om skat ved konkurs og akkord.

Nu siger ministeren, at de nye regler kommer til efteråret. Det sagde ministeren rent faktisk også sidste år i forbindelse med en skattedebat lige før sommerferien: De kommer til efteråret. Og det sagde ministeren rent faktisk også i sommeren 1988, lige efter at regeringen var tiltrådt og ministeren var blevet minister. De ligger på mit bord, sagde ministeren, og de kommer. Og hver eneste gang vi har spurgt i Skatteudvalget, har ministeren sagt: Det er lige på trapperne. Men allerede i februar 1986, har hr. Stavad op-